

synpunkt; ty Vogeserna är en naturligare gräns än Rhen, och folket är till alldeles öfvervägande del tyskt. Den franska lott, som följde med, kan icke skattas högre än $\frac{1}{7}$ af hela befolkningen. Detta är icke mycket mera än den svenska befolkningen i Finland, där Sverige tillika hade, hvad Frankrike icke har i Elsass, en uråldrig besittning. Objektivt är alltså Finland ett "Suecia irredenta" lika så väl som Elsass ett "Gallia irredenta". Men medan det förra är så godt som dödt i sinnena på ömse sidor — såsom hvar och en af oss i denna sal vet och kan vittna — så är det oss lika väl bekant, att det franska krypto-irredenta hållits lefvande i det subjektiva medvetandet, om också med perioder af svagare låga. I detta hänseende har RUDOLF STEINER (Gedanken während der Zeit des Krieges, 1915) nu dragit fram i ljuset ett gammalt papper, som för stunden har ett säreget intresse, nämligen RENAN'S öppna bref till David Strauss under kriget 1870, med vittnesbördet om de två dåvarande strömningarna i Frankrike; den ena var för resignation, men den andra tecknas så här:

»Låtom oss så raskt som möjligt göra en ända på denna obehagliga affär — må vi afträda allt, Elsass, Lothringen, må vi underteckna freden — men sedan *hat till döden, förberedelser utan rast, allians med hvem det faller sig, obegränsad eftergifvenhet för alla ryska anspråk, ett enda mål, en enda drifkraft för lifvet: förintelsekamp mot den germanska rasen!*»